

30 Ιουνίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

2. ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 125/89).

Διοικητική πράξη — Βεβαιωτική — Σε αντίθεση προς εκτελεστή απόφαση — Περιστάσεις του βεβαιωτικού χαρακτήρα της πράξης στην κριθείσα περίπτωση — Συνέπειες.

5 [Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Zivlas v. Municipality of Paphos (1975) 3 C.L.R. 349,

Pieris v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1054,

15

Kelpis v. Republic (1970) 3 C.L.R. 196,

Razis and Another v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1017,

20

Markou v. Republic (1968) 3 C.L.R. 267,

Christofides v. Ministry of Finance (1971) 3 C.L.R. 302,

Odysseos v. Republic (1984) 3(A) C.L.R. 403.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία αρνήθηκαν να πληρώσουν στον αιτητή τους μισθούς και τα ωφελήματά του για την περίοδο από τις 14.3.1974 που τέθηκε σε διαθεσιμότητα μέχρι τις 16.7.1974. 5

Χρ. Πουργουρίδης, για τον Αιτητή.

Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 10

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής, ο οποίος υπηρετεί στην αστυνομική δύναμη Κύπρου, ζητά δήλωση του δικαστηρίου που να ακυρώνει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 30.1.1989 με την οποία αρνήθηκαν την πληρωμή στον αιτητή των μισθών και ωφελημάτων του για την περίοδο από τις 14.3.1974 που τέθηκε σε διαθεσιμότητα μέχρι τις 16.7.1974. 15
20

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η διαθεσιμότητά του τερατίστηκε στις 16.7.1974 με τη γνωστοποίηση ΕΔ/Π/471/1974 ούτως ώστε να δικαιούται τους μισθούς και άλλα ωφελήματά του κατά την περίοδο εκείνη. 25

Συγκεκριμένα ο αιτητής αναφέρεται σε επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 9.7.1988 με την οποία διατύπωνε το εν λόγω αίτημά του, σαν απάντηση στην οποία ισχυρίζεται ότι δόθηκε με την επιστολή ημερομηνίας 30/1/1989 απορρίπτοντας το αίτημά του εναντίον της οποίας στρέφεται η παρούσα προσφυγή. 30

Η ένσταση των καθ' ων η αίτηση βασίζεται κατ' αρχήν στη νομική θέση ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι απλώς επιβεβαιωτική προηγούμενης απόφασης στο θέμα και έτσι δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Συγκεκριμένα οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι απάντηση στο αίτημα του αιτητή δόθηκε με επιστολή των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 22.10.1988 με την οποία τον πληροφορούσαν ότι το αίτημά του είχε εξεταστεί και στο παρελθόν, το 1975 και απορρίφθηκε. 35
40

Πράγματι με επιστολή του προηγούμενου δικηγόρου του ημερομηνίας 6.8.1975 ο αιτητής είχε διατυπώσει το ίδιο αίτημα το οποίο όπως φαίνεται από τα παραρτήματα που επισυνάπτονται

απορρίφθηκε.

5 Μετά από την επιστολή των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 22.10.1988 οι δικηγόροι του αιτητή απέστειλαν νέα επιστολή ημερομηνίας 4.11.1988 με την οποία έθεταν ορισμένα ερωτήματα και θέσεις και επαναλάμβαναν το αίτημα του αιτητή. Είναι σε συνέχεια της επιστολής αυτής που εστάλη η επιστολή ημερομηνίας 30.1.1989 βάσει της οποίας γίνεται η προσφυγή.

10 Στο στάδιο αυτό δεν υπεισέρχομαι στα ουσιαώδη γεγονότα της υπόθεσης διότι πιστεύω ότι πρέπει να αποφασίσω το προδικαστικό σημείο το οποίο έχει εγερθεί από τους καθ' ων η αίτηση.

15 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι βεβαιωτική. Περαιτέρω υποστήριξε ότι η επιστολή ημερομηνίας 30.1.1989 επιβεβαιώνει απλώς την προηγούμενη αρνητική απόφαση που περιέχεται στην επιστολή ημερομηνίας 22.10.1988 και δηλώνει την εμμονή της διοίκησης στην απόφασή της. Σχετικά με τη νομολογία αναφέρθηκε στις υποθέσεις *Ζίβλας v. Δήμου Πάφου* (1975) 3 Α.Α.Δ. 349 και *Πιερίς v. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1054. Επιπλέον υποστήριξε ότι δεν υπήρξε νέα έρευνα της υπόθεσης, σαν αποτέλεσμα της επιστολής ημερομηνίας 4.11.1988 αλλά απλώς ενδεχομένως έγινε επανεξέταση ορισμένων νομικών ισχυρισμών και επιχειρηματολογίας. Στο θέμα της επανεξέτασης από νομικής πλευράς παράπεμψε στις υποθέσεις *Κέλλης v. Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ. 196 στη σελίδα 203, *Ραζής κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1017, *Πιερίς v. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1054 στη σελίδα 1063 και στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας 574/1971. Στο θέμα της εξέτασης νέας νομικής επιχειρηματολογίας που δεν καταλήγει σε εκτελεστή διοικητική πράξη, παράπεμψε στις υποθέσεις *Μάρκων v. Δημοκρατίας* (1968) 3 Α.Α.Δ. 267, *Χριστοφίδης v. Δημοκρατίας* (1971) 3 Α.Α.Δ. 302, *Οδυσσεώς v. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 403.

35 Η θέση του δικηγόρου του αιτητή στο θέμα αυτό είναι ότι και αν είχε ληφθεί προηγούμενη απόφαση αυτή δεν είχε κοινοποιηθεί στον αιτητή και ότι η επιστολή ημερομηνίας 22.10.1988 δεν περιέχει απόφαση αλλά είναι απλώς πληροφοριακού χαρακτήρος. Επιπλέον υποστήριξε ότι διεξήχθη νέα έρευνα μετά την επιστολή του ημερομηνίας 4.11.1988 και ζητήθηκε η γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα σε τρόπο ώστε και αν ακόμα η επιστολή της 22.10.1988 αποτελούσε απόφαση, η επιστολή της 30.1.1989 να μην ήταν βεβαιωτική αλλά νέα εκτελεστή διοικητική πράξη.

Αφού μελέτησα με προσοχή όλα τα ενώπιό μου έγγραφα υπό το πρίσμα των γεγονότων της υπόθεσης και των νομικών αυθεντιών, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προδικαστική ένσταση ευσταθεί διότι πράγματι και αν δεν είχε προηγουμένως γνωστοποιηθεί η απόφαση των καθ' ων η αίτηση στον αιτητή, εντούτοις είναι καθαρόν ότι του γνωστοποιήθηκε με την επιστολή ημερομηνίας 22.10.1988 η οποία κάθε άλλο παρά πληροφορικού χαρακτήρα είναι. 5

Επιπλέον καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επιστολή ημερομηνίας 30.1.1989 ήταν καθαρά επιβεβαιωτική της απόφασης εκείνης έστω και αν είχε ζητηθεί προηγουμένως η γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα και δεν ήταν αποτέλεσμα νέας έρευνας υπό το φως νέων γεγονότων ή αλλαγών. 10

Επειδή αποδέχομαι την προδικαστική ένσταση δε βρίσκω αναγκαίο να υπεισέλθω στην ουσία της υπόθεσης. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 20

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*